

Дослідники говорять, що підприємства, які не достатньо приділяють уваги якості, згодом можуть витратити до 60% часу на усунення проблеми [3].

Узагальнюючи, необхідно відмітити, що діяльність, пов'язана з управлінням якістю, відбувається на 3-х ієрархічних рівнях управління. До ключових елементів можна віднести:

1. Рівень організації. Вище керівництво формулює та декларує наміри, напрями, цілі щодо якості.

2. Рівень підрозділів. Завдання, ресурси, критерії оцінювання діяльності, пов'язані із забезпеченням якості конкретної продукції.

3. Рівень персоналу. Відповідальність, повноваження, відносини виконавців усіх рівнів щодо питань якості.

Література.

1. Криворучко О.М. Менеджмент якості на підприємствах автомобільного транспорту: теорія, методологія і практика: Монографія. – Харків: ХНАДУ, 2006. – 404 с.

2. Менеджмент та управління: порівняльний аналіз понять. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ea.donntu.edu.ua:8080/jspui/handle/123456789/20333> - Заголовок з екрану.

3. Управління якістю. Підручник / С. Д. Ільєнкова, Н. Д. Ільєнкова, В.С. Мхітарян та ін.; Під. ред. С.Д. Ільєнкової. - 2-е вид., перероб. і доп. - М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2003. - 334 с.

СОЦІАЛЬНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ЯК НОВА ПАРАДИГМА В УПРАВЛІННІ БІЗНЕСОМ

Мухоїд А. О., аспірант

Науковий керівник: Смоленніков Д. О., к. е. н., старший викладач

Сумський державний університет

Соціальним підприємництвом прийнято називати таку ділову активність, яка побудована на трьох принципах – ринковому, інноваційному та соціальному. При чому ринковий та інноваційний принцип традиційно притаманний для будь-якого підприємництва, а соціальний виграє модифікуючу роль [1].

Головна відмінна перевага соціального підприємництва – зміщення його місії та цілей. Якщо для будь-якого бізнесу першочерговим є

отримання прибутку, соціальні підприємці вбачають в своїх цілях бути корисним суспільству. Саме бізнес стає однією з рушійних сил для вирішення нагальних проблем громади та забезпечує досягнення Цілей сталого розвитку, які все більше стають головними орієнтирами стратегічного розвитку міста, території, країни та світу в цілому.

Саме соціальне підприємництво має стати одним з головних важелів розвитку громади задля розв'язання суспільно важливих проблем на системній основі.

На сьогоднішній день в Європі, за даними Європейської комісії, засновано два мільйони соціальних підприємств (в перерахунку це складає майже 10 % від усього європейського бізнесу). При цьому чисельність працівників цих підприємств сягає майже 11 мільйонів осіб, що складає понад 6 % трудових ресурсів. Серед лідерів – Велика Британія, де за низкою досліджень соціальні підприємства функціонують з 1844 року. Загалом в Великій Британії зареєстровано близько 70 тисяч соціальних підприємств, на яких працевлаштовано майже 2 мільйони осіб [2].

В Німеччині соціальні підприємства допомагають розв'язати одну із сучасних проблем країни – працевлаштування соціально незахищених верств населення, а саме мігрантів та біженців. Окрім того, популярні програми: які націлені на започаткування нових бізнесів. Наприклад, організація «Social impact» виконує функції консалтингу для соціальних підприємств та демонструє свою діяльність як «агентство соціальних інновацій». Її інкубаційна програма «Social Impact labs» фактично є майданчиком для соціальних підприємців та фрілансерів. Загалом у Німеччині функціонують приблизно сто тисяч соціальних підприємств, які забезпечують працею 2,5 мільйона працівників [3].

Щодо європейського досвіду фінансування соціальних підприємств, більшість з них в Європі є самоокупні, їх власних надходжень достатньо для успішного функціонування. Для 27 % ключовим ресурсом виступають гранти, для 6 % - волонтерські пожертви. Є приклади і державного фінансування, зокрема, близько 45 % соціальних підприємств в Італії інвестуються та підтримують функціональну діяльність за допомогою державних фондів [3].

Загалом соціальне підприємництво охоплює п'ять ключових сфер діяльності:

- освіта;
- соціальне обслуговування;

- охороно здоров'я;
- культура;
- спорт.

Це зовсім не виключає розвиток соціального підприємництва в інших сферах. Більш того, саме розширення сфер соціального підприємництва вже є сьогоднішнім країн з розвиненою економікою та головними трендами в українському бізнес-середовищі.

Література.

1. Сотула О.В. Соціальне підприємництво як інноваційна модель розвитку економіки. *Ефективна економіка*. 2013. №4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1988>
2. Гулевська-Черниш А. Соціальне підприємництво: європейський зліт vs український реалізм. 2018. URL: http://dt.ua/SOCIUM/socialne-pidpriyemnictvo-yevropeyskiy-zlit-vs-ukrayinskiy-realizm-272250_.html
3. Юрченко К. Соціальне підприємство – для кого і для чого. 2019. URL: https://blog.liga.net/user/kyurchenko/article/32142#_ftn3

ВИЗНАЧЕННЯ КРИТЕРІЇВ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОГО КОНТРОЛЮ

*Новохатська В. В., Неледва М. Є., студентки
Науковий керівник: Ачкасова Л. М., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У сучасних компаніях з тисячами найманих працівників часто виникає проблема ефективної і повноцінної роботи персоналу. Причина такої проблеми в тому, що працівники не відчують повноцінного контролю за своєю діяльністю з боку керівників. Контроль є категорією багатогранною і повинен охоплювати всі аспекти діяльності персоналу, тому важливо визначити ті критерії контролю, які б впливали на його ефективність.

Проблемами контролю займалися багато вчених, такі як О.М. Козирін, І.О. Белобжецкий, Е.А. Кочерин, Н.Т. Білуха, Р.Г. Сомоев, В.В. Бурцев, В.І. Шлейніков, Е.О. Вознесенський, В.М. Родіонова, В.З. Шевлоков та інші.

Одна з найважливіших причин необхідності здійснення контролю полягає в тому, що будь-яка організація безумовно зобов'язана